

Soužití s pyrurou rudohlavým

Autor: Pavla Hološková, Brno

Článek byl otištěn ve zkrácené podobě v časopise Papoušci, čísle 2_2009 a je zveřejněn se svolením redakce.

Jak popsat zhruba měsíční soužití s dokrmeným pyrurou rudohlavým? Jako vskutku zábavné období s velmi závislým kamarádem. Dokrmený, ale neochočený pyrura, nebyl problém ani první den po přinesení domů. Bez problému se zabydlel a po puštění se držel dlouhou dobu na člověku, všechno ho zajímalo a sledoval vše ze své pozorovatelný – ramene. Probíral se ve vlasech, hrál si s náušnicemi a zajímala ho i garderoba nové paničky. Poté se rozhodl, že dost bylo lelkování a konečně se proletěl. Zkoušel, kde všude může přistát, marně se třeba pokoušel přistát na namalované lince u stropu... Velmi rychle ovšem zmapoval terén a nakonec přistál na garnyži, odkud se již nedal odvolat. Po odchycení byl dán do klece. Na druhý den se již ani nevzdaloval z člověka, pokud udělal prolet s přistáním, tak již neomylně dosedal a musím říct, že pyrurové jsou letci mistři. Pyrura je zatím velmi družný i k ostatním lidem v domácnosti, jakožto i k návštěvám, které třeba ještě neviděl. Zvědavě chvilku okukuje z bezpečí ramene a pak se přiletí podívat přímo na dotyčné.

Neustále se snažíme na pyruru mluvit, opakujeme různá slova, hlavně jeho jméno. Svě jméno se snažil říkat již 3. den, žvatlal si Robi a Robičku, postupně bylo vyslovení dokonalejší. Vyluzuje různé zvuky, teď se naučil mlaskat. Na své jméno reaguje již tak od toho 3. dne, kdy se po oslovení vždy ozve. A pokud je na volno, přiletí. Rád prozkoumává nové věci, pokud se mu něco nelíbí mává jedním křídýlkem a nesouhlasně kvičí. Pyrura umí i zakřičet, není to ovšem křik neustálý. Většinou se projevuje navečer, když jde spát, křik se podobá poštolce. Pokud přijdeme domů a uslyší naše hlasy, již pípá v kleci a dožaduje se vypuštění. Pokud nereagujete, zakřičí si.

Miluje své mňamky, jako je ovoce, rád si zobne i z Vašeho. Dožaduje se třeba i šťávičky. V kleci si pak hraje s hračkami a žvatlá, co pochytil za zvuky a slova. Na bidýlku dělá toče dokola.

Velice rád se mazlí, usíná rád člověku na rameni ve vlasech a nebo schoulený člověku na prsou. Nevadí mu hlazení. Nemá rád, když je nechán někde sám, ihned se letí posadit zase na svého pánička. Rád se nechává rosit, nebo jde i pod kohoutek v umyvadle. Někdy se chová vyloženě rozpustile, kdy rychle utíká v mírném podřepu a vyloženě chce tropit hlouposti.

Nebojí se ostatních zvířat, beze strachu jde ke psovi, podívat se co je zač a prozkoumat jej zobáčkem. Rád si zaletí i podívat se na andulku, ale pokud je tam sám, hned se vrací.

Zatím jsem vyzozorovala, že kupříkladu o kytky se nijak nezajímá, nezajímá se ani o žádné ničení věcí. Prioritní je pro něj kontakt s člověkem, se kterým si hraje.

To je zatím můj pohled na pyruru po měsíci společného života.